

دوتا ۳۱۸	بررسی کتاب مقدس / ۶۰
	رومیان ۶: ۱۲-۲۳
T = معلم ۱	S = معلم ۲

(T) به برنامه " دوره شاگردسازی از رادیو " خوش آمدید. در این مجموعه از بررسیهای کتاب مقدس ، دو معلم ، کار بررسی را از رومیان ۶: ۱۲ - ۲۳ انجام خواهند داد. رومیان ۶: ۱-۱۰ آشکارکننده آموزه‌هایی است درباره "آنچه که باید ایمان داشت" ، درحالیکه رومیان ۶: ۱۱-۱۶ نصیحتی است برای "روش چگونه زیستن" ، و رومیان ۶: ۱۷-۲۳ تشویقی است به جهت پیشرفت‌های حاصل شده. این فصل نمونه‌ای است از ترتیب مناسب برای بنای مسیحیان: ایمان صحیح ، کاربرد پیوسته و تشویق به استقامت.

(S) قدم اول. بخوانید

با هم رومیان ۶: ۱۲-۲۳ را بخوانیم. اگر دو نفر یا بیشتر هستید ، هر یک به نوبت یک آیه را بخوانید تا تمام متن خوانده شود. به‌خاطر کمبود وقت ، لطفاً رومیان ۶: ۱۲-۲۳ را بعداً بخوانید.

(T) قدم دوم. کشف کنید

برخی حقایق مهم را از رومیان ۶: ۱۲-۲۳ کشف کنیم و مورد گفتگو قرار دهیم. "کدام حقیقت در این بخش برای شما مهم است؟" یا "کدام حقیقت در این بخش فکر یا دل شما را لمس می‌کند؟" فکر کنید و پاسخ خود را در دفتر یادداشتان بنویسید. پس از چند دقیقه ، به نوبت ، کشفیات خود را با یکدیگر در میان بگذارید.

(S) یک حقیقت مهم برای من در رومیان ۶: ۱۲-۱۵ است. پولس مسیحیان را نصیحت می‌کند که مسئولیت زندگی خود را دیگر در شرارت و بدور از قدوسیت سپری نکنند ، آنچنان که غیر مسیحیان بواسطه طبیعت خود عمل می‌کنند و آنچنان که گروه "مخالفان شریعت" در روم تعلیم می‌دهند.

اول. رومیان ۶: ۱۲-۱۳ تعلیم می‌دهد که مسیحیان نباید اجازه دهند گناه بر بدن فانی‌شان حکمرانی کند. مسیحیان مسئولیت شخصی دارند که مطابق با طبیعت گناه‌آلود خود زندگی نکرده ، بلکه متناسب با طبیعت تازه خود عمل نمایند (غلاطیان ۵: ۱۶-۱۸). در حالی که در رومیان ۶: ۱-۱۱ ، پولس بحث می‌کند که خداوند قبلاً قدرت مطلق گناه را از میان برداشته ، در رومیان ۶: ۱۲-۲۳ وی مسیحیان را نصیحت می‌کند که دیگر تابع خواهشهای شرورانه طبیعت گناه‌آلود خود که هنوز در مسیحیان وجود دارد ، نباشند (۶: ۱۲). در عوض مسیحیان باید اعضاء بدن جسمانی خود را به عنوان ابزارهای عدالت به خداوند تقدیم نمایند (۶: ۱۳). گرچه طبیعت گناه‌آلود هنوز باقی است ، اما قدرت مطلق آن در هم شکسته شده است. مسیحیان قبلاً از گناه مبرا شده‌اند (۶: ۷) ، یعنی اینکه ، قدرت طبیعت گناه‌آلود آنان پیشتر محکوم به نابودی شده ، و اکنون خدا داور مسیحیان را بر اساس زیستن مطابق با حیات تازه و مقدس به قدرت روح‌القدس ، به اجرا می‌گذارد (۸: ۱۳). بنابراین توسط فیض ، به شخص مسیحی توانایی مقاومت در برابر طبیعت گناه‌آلود و وقف نمودن خود به زندگی نوین و مقدس عطا شده است.

دوم. رومیان ۶: ۱۴-۱۵ تعلیم می‌دهد که مسیحیان نباید تحت "شریعت" ، بلکه باید زیر "فیض" زندگی کنند. پولس ارتباط شریعت و فیض را تعلیم می‌دهد. او مسیحیان را در تلاشهایشان برای مقاومت در مقابل هوسهای فاسد طبیعت گناه‌آلود و زیستن "تحت فیض" تشویق می‌کند. این را با "زندگی کردن به روح" در غلاطیان ۵: ۱۶-۲۶ مقایسه کنید.

یک. بسیاری از مردم هنوز "تحت شریعت" هستند ، یعنی سعی می‌کنند با قدرت خود نجات را بدست آورده ، یا خدا را از طریق انجام اعمال شریعت خشنود سازند. کتاب‌مقدس می‌فرماید چنین افرادی از "وضعیت قضایی" عادل‌شمردگی برخوردار نبوده ، در "وضعیت اخلاقی" مقدس نیز نیستند. آنها هرگز از زندگی تازه و عادل و مقدس بهره‌مند نمی‌شوند زیرا سعی می‌کنند این کار را به قدرت خود انجام دهند.

دو. اما کسانی که "زیر فیض" هستند ، یعنی آنانی که بوسیله فیض خدا از طریق ایمان نجات یافته‌اند ، نه تنها از وضعیت قضایی عادل‌شمردگی برخوردارند ، بلکه دارای وضعیت اخلاقی مقدس نیز می‌باشند. کتاب‌مقدس می‌فرماید چنین مسیحیانی هرگز به زندگی در گناه ادامه نمی‌دهند. آنها احتمال دارد باز هم مرتکب برخی از گناهان شوند ، ولی به زندگی در آن گناهان ادامه نخواهند داد (اول یوحنا ۳: ۶-۹). آنها از خطایای خود توبه کرده ، به گناه خود اعتراف نموده ، بخشش و فیض خدا برای ادامه مقاومت در مقابل گناه را دریافت خواهند کرد. بنابراین ، به منظور زندگی دائمی در حیاتی نو و عادل و مقدس ، مسیحیان باید از فیض خدا محظوظ شده و از آن بهره گیرند (عبرانیان ۱۲: ۱-۱۵). ایشان با دریافت مداوم فیض خدا از طریق ایمان ، خواهند توانست به مقاومت در برابر طبیعت گناه‌آلود ادامه داده ، خود را وقف زندگی تازه ، عادل و مقدس نمایند. طبیعت گناه‌آلود نباید ارباب زندگی فرد مسیحی باشد. دلیلی وجود ندارد که طبیعت گناه‌آلود ارباب زندگی او باشد. با تکیه بر خداوند و فیض او ، طبیعت گناه‌آلود دیگر ارباب زندگی شخص مسیحی نخواهد بود (۶: ۱۴).

سه. در رومیان ۶: ۱۵، پولس می‌گوید که آموزه عادل‌شمردگی بوسیله فیض و از طریق ایمان این حق را به شخص نمی‌دهد که شریعت اخلاقی، یعنی، ده فرمان، را رد کند و بدون مجازات به گناه ادامه دهد. گرچه مسیحیان با رعایت شریعت عادل محسوب نشده‌اند، اما کماکان به شریعت نیاز دارند تا به آنها نشان دهد چطور زندگی شایسته مسیحی را داشته باشند (فصل ۷).

(T) از نظر من، در رومیان ۶: ۱۶-۲۳ یک حقیقت مهم یافت می‌شود. پولس به مسیحیان اندرز می‌دهد که موظفند زندگی عادل و مقدسی داشته باشند. مسیحیان دیگر نباید برده گناه باشند، یعنی نباید بیش از این غلام طبیعت گناه‌آلود خود باشند و خطاهایی را مرتکب گردند که به طبیعت گناه‌آلود مربوط می‌شوند. در عوض باید برده عدالت باشند، یعنی اینکه خود را متعهد کنند که مطابق با عدالت و قدوسیت، زندگی و عمل نمایند. یوحنا ۱۵: ۱۵ و غلاطیان ۵: ۱ تعلیم می‌دهند که فقط تسلیم در مقابل مسیح است که انسان را بسوی آزادی حقیقی هدایت می‌کند، و در اینجا پولس وضعیت یا شرایط حقیقی مسیحیان را با استفاده از دو تصویر در مورد ارتباط بین یک برده و اربابش توصیف می‌نماید.

تصویر اول. بر اساس آیه ۱۶، قبل از ایمان آوردن، مسیحیان به اختیار پیشقدم می‌شدند تا برده ارباب قدیمی خود "گناه" یعنی طبیعت گناه‌آلود و مظاهر ناپااعتی آن شوند. "گناه" چنان ارباب نیرومندی بود که کاری جز اطاعت از شریک از عهده آنها بر نمی‌آمد. عاقبت زندگی تحت تسلط گناه "مرگ" است، یعنی مرگ روحانی در حال حاضر و مرگ جسمانی در انتهای زندگی بر روی زمین و بعد از آن مرگ ابدی در جهنم.

تصویر دوم. بر اساس آیه ۱۶، پس از ایمان آوردن، مسیحیان خود را داوطلبانه به بردگی ارباب تازه یعنی "عدالت" همراه با تجلیات اطاعت از آن تسلیم می‌کنند. در اینجا "عدالت"، به عدالت با تمام جوانب آن اشاره دارد و این در واقع به معنای نجات با تمام جنبه‌های آن است (۵: ۱۷). عدالت چنان ارباب توانمندی است که مسیحیان قادرند از هر چیز نیکو اطاعت نمایند. نتیجه زندگی تحت تسلط عدالت "حیات" است، یعنی زندگی روحانی مقدس برای زمان حاضر، قیامت جسمانی پس از مرگ و تداوم حیات جاودان پس از آن.

بنابراین پولس تعلیم می‌دهد که هیچ انسانی قادر نیست بدون ارباب زندگی کند. هیچ کس در این جهان واقعاً "آزاد" یا "مستقل" نیست، به گونه‌ای که هیچ اربابی بر او مسلط نباشد. هر کسی در این جهان اربابی دارد، که خود را داوطلبانه تحت سیادتش قرار می‌دهد؛ این ارباب یا "گناه" است یا "عدالت". ارباب گناه انسانها را وادار می‌کند که اعضاء بدن خود را به عنوان ابزارهای بی‌عدالتی تقدیم نمایند و این منجر به وضعیت عدم قدوسیت می‌شود، یعنی ناتوانی در مقاومت در برابر گناه و ناتوانی در اطاعت از خدا. اما ارباب عدالت مسیحیان را ملزم می‌نماید که اعضاء بدن خود را ابزارهایی سازند جهت عدالت، و این منتهی به وضعیت قدوسیت می‌گردد، یعنی توانایی برای مقاومت در مقابل گناه و توانایی برای اطاعت از خدا. وقتی یک مسیحی درک کند که اینها عواقب خدمت به گناه و خدمت به عدالت هستند، مایل خواهد شد که خود را وقف وفاداری پیوسته به عیسی مسیح نماید.

(S) قدم سوم. سؤال کنید

بیا بید تمام حقایق موجود در رومیان ۶: ۱۲-۲۳ را درک کنیم و سوالات خود را در باره نکاتی که هنوز درک نکرده‌ایم، مطرح سازیم. "چه سؤالی در مورد هر نکته‌ای از این بخش مایلید از گروه بکنید؟" فکر کنید و سؤال خود را در دفتر یادداشتتان بنویسید. سپس راجع به سوالات گفتگو کنید و سعی کنید پاسخ آنها را بیابید. اولین سؤال. رومیان فصل ۶ چه تعلیمی در مورد قدوسیت می‌دهد؟

(T) اول. قدوسیت چیست؟ رومیان ۶: ۶ می‌فرماید، "انسانیت کهنه" با مسیح مصلوب شد. زمان این فعل نشان می‌دهد که یکبار و برای همیشه تمامیت طبیعت کهنه بطور قطعی به دست مرگ سپرده شد. "انسانیت کهنه" ما بیانگر شرایط درونی و بیرونی ما، قبل از زندگی تازه است. گفته نمی‌شود "انسانیت کهنه" در فرایندی تدریجی دچار مرگ می‌شود. "قدوسیت" نشانگر "انسانیت تازه" ماست، یعنی وضعیت درونی و شرایط بیرونی پس از تجدید حیات. در رومیان ۶: ۱۹ و ۲۲، کلمه "قدوسیت" به معنای مقدس و مقدس‌تر شدن (پاک شدن) نیست، بلکه اشاره دارد به "حالت تقدیس شدگی" (۱ قرن نیا ۱: ۳۰). این اشاره دارد به توانایی عطا شده توسط خداوند برای مقاومت در برابر گناه و اطاعت از او با تمامی دل در اثر زیستن مطابق با زندگی تازه. در رومیان فصل ۶ بر فرایند مقدس شدن تأکید نمی‌شود، بلکه حالت تقدیس، یعنی "قدوسیت" مورد تأکید قرار گرفته است. بر روی در هم شکستن یکباره و قطعی ارتباط با گناه و قدرت گناه و توانایی و تعهد برای عدالت تأکید شده است.

دوم. هدف از قدوسیت چیست؟ مطابق با رومیان ۶: ۶، هدف از مصلوب کردن همیشگی و قطعی "انسانیت کهنه"، "خارج کردن جسم از چنگال گناه" و "توقف بردگی نسبت به گناه" است. "بدن گناه‌آلود" بدن جسمانی ماست در حالتی که به عنوان یک ابزار تحت تسلط، کنترل، و بهره‌برداری طبیعت گناه‌آلود ما قرار دارد، یعنی تمایلات گناه‌آلودی که هنوز در مسیحیان وجود دارند. مصلوب نمودن انسانیت کهنه یعنی ناتوان، بی‌اثر یا حتی تقویت کردن بدن گناه‌آلود برای محو کردن آن است. بدن گناه‌آلود از قبل محکوم به نابودی شده و اکنون حکم از طریق زندگی مطابق با حیات تازه و مقدس با قوت روح القدس به اجرا گذاشته می‌شود (۸: ۱۳). وقتی شخص مسیحی می‌شود، بدن جسمانی او دیگر نباید تحت تسلط و کنترل طبیعت گناه‌آلودش باشد، بلکه بر طبق رومیان ۶:

۱۶ ، اختیار و کنترل آن باید در دست طبیعت تازه او ، یعنی عدالت باشد که در قدوسیت یا از طریق مقاومت در برابر گناه و اطاعت از خدا نمود می‌یابد (۶: ۱۸-۱۹ و غلاطیان ۵: ۱۶-۲۶).

سوم. شواهد قدوسیت در زندگی ما کدامند؟ گواه قدوسیت در زندگی ما مردن نسبت به قدرت گناه است (۶: ۲ ، ۷ ، ۱۱ ، ۱۴) ، یعنی اینکه ما نشان دهیم که دیگر برده طبیعت گناه‌آلود خود نیستیم (۶: ۶). شاهد قدوسیت این است که زندگی تازه (۶: ۴) و "برای خدا" داشته باشیم ، بدین معنا که تحت کنترل و در اطاعت از خدا زندگی کنیم (۶: ۱۱). گواه قدوسیت ما این است که اعضاء جسمانی بدن خود را به عنوان ابزارهایی برای عدالت به خداوند تقدیم کنیم (۶: ۱۳ ، ۱۹) ، و با تمامی دل مطیع "نوعی از تعلیم" باشیم که خدا به ما سپرده است (۶: ۱۷).

چهارم. انگیزه قدوسیت چیست؟ مهمترین تعلیم در رومیان فصل ۶ این است که برای زندگی قدوس نه شریعت ، بلکه فیض ضرورت دارد (۶: ۱۴). کسانی که "زیر شریعت" هستند روحی نیمه عادل یا شریعت‌گرا دارند و تلاش می‌کنند از طریق انجام اعمال شریعت بی‌گناه محسوب شوند. انگیزه آنان در اطاعت از شریعت ، ترس از مجازات خداوند و هدفشان از اطاعت از شریعت ، کسب شایستگی برای نجات و دریافت پاداش از سوی خداوند است. در حالی که وقتی مردم "تحت فیض" باشند ، عمیقاً متوجه هستند که از قبل ، توسط حاکمیت خدا و فیض رایگانی که از طریق ایمان دریافت نمودند ، عادل شمرده شده‌اند. آگاهی آنان در مورد محبت خدا نسبت به خودشان ، در درونشان تمایل و اراده‌ای مقدس برای اطاعت از خدا را بیدار می‌کند. انگیزه آنان در اطاعت از خدا ، محبت نسبت به اوست ، و هدفشان از اطاعت از خدا جلال بخشیدن به او می‌باشد.

پنجم. قطعیت قدوسیت در چیست؟ قطعیت قدوسیت ما بر مرگ و قیام مسیح از یک سو ، و مرگ و قیام روحانی ما با مسیح از سوی دیگر استوار است. درست همانطور که نتیجه قطعی مرگ مسیح ، قیام او بود ، به همین ترتیب ، نتیجه قطعی مردن شخص مسیحی نسبت به قدرت گناه ، حیات تازه ، عادل و مقدس است. مرگ و قیام مسیح ، به عادل‌شمردگی و قدوسیت مسیحیان قطعیت بخشید. مسیحیان در مرگ مسیح شریک می‌شوند تا در حیات او نیز سهیم گردند. به دلیل اینکه مسیحیان یکبار و برای همیشه بطور قطعی از لحاظ روحانی با مسیح مرده و قیام می‌کنند ، "پس در خداوند حیات قیام یافته جدیدی را خواهند داشت" (۶: ۸-۱۱). بنابراین مسیحیان نه تنها باید ، بلکه مایلند ، می‌توانند و می‌خواهند خود را مانند برده تقدیم خدا کرده (۶: ۱۳) ، مطیع اراده خدا گردند (۶: ۱۶). مسیحیان نه تنها موظف به اطاعت هستند ، بلکه علیرغم مقاومت طبیعتشان که هنوز از لحاظ قدوسیت کامل نیست ، برای اطاعت خلق شده‌اند. غیر از اطاعت کاری از دست آنها ساخته نیست ، زیرا مطابق با فیلیپیان ۲: ۱۲-۱۳ ، خداوند در آنها بگونه‌ای کار می‌کند تا متناسب با اهداف نیکوی او اراده و عمل نمایند (۸: ۳۰؛ فیلیپیان ۱: ۶؛ ۱ پطرس ۱: ۱-۲). بنابراین ما این اطمینان را داریم که قدرت طبیعت گناه‌آلود ما دیگر هرگز بر ما تسلط و کنترل مطلق نخواهد داشت ، نه اکنون و نه هیچ زمان دیگری در آینده. فیض خداوند که از طریق مرگ و قیام روحانی‌مان با مسیح به ما عطا شده ، تضمین می‌کند که می‌توانیم و درک خواهیم کرد چه باید انجام دهیم. پیروزی قطعی است (۸: ۳۱ ، ۳۷). مبارزه بر علیه گناه مغلوبه نیست زیرا قدرت طبیعت گناه‌آلود کاملاً در هم شکسته شده است. غلبه قدوسیت بطور قطعی توسط کار نجات کامل مسیح تضمین گردیده است. این واقعاً خبر خوشی است. این "انجیل" است.

دومین سوال. (۶: ۹) مسیحیان چگونه می‌توانند اعضاء بدن جسمانی خود را وقف عدالت نمایند؟

(S) عهدعتیق و عهدجدید بر اهمیت اعضاء جسمانی بدن و دیگر استعدادهای ما در مبارزه بر علیه گناه تاکید دارند. برخی از راههای مثبت برای وقف کردن اعضاء بدنمان ، به قرار زیر است.

- امثال ۴: ۲۳ می‌فرماید بیش از هر چیز دیگر ما باید مراقب دل خود باشیم.
- امثال ۴: ۲۶-۲۷ می‌گوید که بایستی در راههای مستقیم قدم برداریم و نه در راههای کج و منحرف.
- امثال ۱۵: ۳۰ می‌گوید ما باید چهره خود را بکار گرفته ، با ظاهری بشاش شادی را به دیگران منتقل کنیم.
- امثال ۱۹: ۲۰ می‌فرماید باید گوشهای خود را برای شنیدن اندرزها و قبول راهنمایی‌ها بکاربریم.
- امثال ۲۴: ۱۶ می‌گوید حتی اگر هفت بار بیفتیم ، باید با کمک پاهای خود دوباره برخیزیم.
- امثال ۲۴: ۲۷ می‌فرماید باید دستهای خود را بکار گیریم تا اولویت‌های بالاتر خود را قبل از هر چیز دیگری تحقق بخشیم.

- امثال ۲۴: ۳۲ می‌گوید باید با استفاده از چشمهای خود مشاهده و درس بگیریم.

- امثال ۲۵: ۱۵ می‌فرماید ما باید دهان خود را برای بیان گفتار صبورانه و آرامی که بسیار متقاعدکننده است بکار ببریم.

- فیلیپیان ۴: ۸ می‌گوید که ما باید از فکر خود برای اندیشیدن در مورد هر آنچه حقیقی ، اصیل ، درست ، دوست داشتنی ، ستودنی ، عالی و قابل تمجید است بهره بگیریم.

سومین سؤال. (۶: ۱۷). منظور از اطاعت کردن با تمام وجود ، از تعلیمی که به مسیحیان سپرده شده ، چیست؟

(T) اول. این ، چه نوع تعلیمی است؟ این تعلیم الگو یا معیاری برای آموزش مسیحی است که توسط تمامی رسولان مورد استفاده قرار گرفته و در عهد جدید ثبت شده است. این الگوی صحیح و ثابتی برای تعلیم عقاید مسیحی است (۲ تیموتائوس ۱: ۱۳). این روش تعلیم بخصوص در کتاب رومیان به تصویر کشیده شده و بر اساس

دوم پطرس ۳: ۱۲ ، ۱۴-۱۶ برای پطرس رسول نیز کاملاً شناخته شده بود. این الگوی صحیح و ثابت تعلیم عقاید مسیحی ، طرز فکر و عمل مسیحیان را شکل می‌دهد. این الگو تنها روش حقیقی عادل‌شمردگی و نیز تنها روش درست تقدیس را تعلیم می‌دهد. این قانون کامل خداست برای ایمان و عمل ، یعنی عقایدی که تمامی مسیحیان باید باور داشته باشند و روشهایی که همه مسیحیان باید اطاعت نمایند. در اعمال ۲۰: ۱۷-۳۵ ، پولس رسول می‌گوید هدف او در بشارت انجیل فیض خدا دربردارنده اعلان بدون تردید "تمامی اراده خدا" است. او مرگ و قیام مسیح را تعلیم داد. او نیاز به توبه و ایمان داشتن به عیسی مسیح را تعلیم داد. وی مطالب مرتبط با ملکوت خدا را یاد داد ، درست همان طور که مسیح در مثلها چنین نمود. او رهبران کلسیا را آموزش داد تا مراقب یگدیگر و گله‌ای که خداوند به آنان به امانت سپرده باشند و بویژه آنان را از معلمین دروغینی که برای تحریف حقیقت انجیل وارد عمل شده بودند حفاظت نمایند. و او به آنان یاد داد که ضعفاء و نیازمندان را مورد توجه قرار دهند. به همین ترتیب در کتاب رومیان ، تنها طریق حقیقی عادل‌شمردگی و یگانه راه حقیقی برای تقدیس را تعلیم داد. امروزه مسیحیان نمی‌توانند و نباید از "طریق مسیحی تعلیم" غافل شوند".

دوم. مسیحیان تابع این شکل (یا صورت) از تعلیم هستند. پولس نمی‌گوید که این روش صحیح و ثابت از تعلیم به مسیحیان سپرده شده ، تا هر طور که مایلند آن را تفسیر و اطاعت نمایند. در عوض ، می‌گوید تمامی مسیحیان به این شکل صحیح و ثابت از تعلیم سپرده شده‌اند. خداوند مقتدرانه ، مسیحیان را تابع قانون کامل ایمان و عمل خود قرار داده است. این بدین معناست که آنچه خداوند از تمامی مسیحیان بخواهد که باور داشته و عمل نمایند واقعی است. این مسئله‌ای ذهنی یا وابسته به تفسیر خود مردم نیست. خداوند آنرا مکشوف نموده ، و انسان آنرا ابداع نکرده است (۱ قرننیا ۲: ۹-۱۰). موضوع اعتقاد و اعمال مسیحی مستقلاً توسط خداوند تعیین گردیده ، نه توسط کلیسا یا رهبران آن. خداوند حاکمانه به مسیحیان فرمان داده که چه چیزی را باور کرده و چگونه زندگی کنند. مسیحیان نباید موارد خاصی از کتابمقدس را انتخاب و به آنها ایمان آورده و یا عمل نمایند و مابقی را نادیده گیرند. مسیحیان موظف به تبعیت از "تمامی اراده خداوند" هستند.

سوم. مسیحیان با تمام وجود از این شکل از تعلیم اطاعت می‌نمایند. مسیحیان منفعلانه از یک ارباب به دیگری منتقل نشدند. بر اساس رومیان ۶: ۱۶-۱۷ ، پس از آن که خداوند "قدرت گناه" را حاکمانه در آنان در هم شکست ، آنها به اختیار ، صمیمانه و با شادمانی "بردگی خویش به گناه" را انکار و خود را تسلیم خدا و اطاعت از او نمودند. یعنی اینکه شخصی که مسیح را به عنوان نجات‌دهنده دریافت می‌کند ، او را به عنوان خداوند نیز می‌پذیرد. کسی که برای عادل‌شمردگی نزد مسیح می‌آید ، برای مقدس شدن نیز به حضور او می‌آید. اطاعت از دعوت برای سپردن خود به مسیح به عنوان عدالت ما ، بیانگر دعوت برای اطاعت از تمامیت اراده مکشوف شده اوست (اعمال ۲۰: ۲۷). و اراده مکشوف شده خدا از طریق شکل صحیح و ثابت تعلیم عقیده و عمل به ما عطا می‌شود. برای درک این شکل صحیح و ثابت عقیده مسیحی ، مسیحیان باید کتابمقدس را بیشتر مطالعه کرده و تمامی کتب را با در نظر گرفتن زمینه آنها بخوانند ، نه اینکه فقط آیات پراکنده‌ای را از سراسر کتاب مورد مطالعه قرار دهند.

(S) تکلیف برای هفته آینده

اول. در یک مشارکت خانگی که در آن بررسی کتابمقدس انجام می‌شود شرکت کنید. از روش "پنج قدم" بررسی کتاب مقدس استفاده کرده و خود را برای بررسی رومیان فصل ۷ آیات ۱ تا ۱۳ ، آماده کنید. دوم. کتابهای دستورعمل "بروید و ملکوت خدا را موعظه کنید" را ملاحظه کرده و به آدرس اینترنتی www.dota.net مراجعه کنید. این آدرس را به حروف تکرار می‌کنم .... سوم. هر شنبه تا چهارشنبه به برنامه " دوره شاگردسازی از رادیو " گوش دهید .